

[Tyroll]

lighed for, at det bliver efterfølgere af pensionisterne, som kommer til at lukrere godt på sådanne ordninger. Derfor vil vi gerne i udvalget se nærmere på disse bestemmelser, se, om det er muligt at få nogle ændringer gennemført på dette område. Der står i bemærkningerne til dette lovforslag, at man er indstillet på en sådan drøftelse fra regeringens side, og det ser vi selvfølgelig positivt på og vil gå positivt ind i i udvalget.

Den samlede virkning af de to væsentligste forslag fra regeringen er, at de bedrestillede bliver tilgodeset. Dette sigte er imod det forslag, som VS har fremsat, og derfor er vi selvfølgelig utilfreds med, at det er dette sigte, der er blevet det afgørende i regeringens udspil, og som altså bliver det afgørende forhandlingsgrundlag for gennemførelsen af den første del af pensionsreformen.

Men det er da prisværdigt, at det endelig her ved den tredje fremsættelse af venstresocialisternes forslag er lykkedes at få kommentarer fra socialministeren. Vi mente faktisk godt, det kunne være sket noget før, men vi er da tilfredse med endelig at kunne få nogle kommentarer med på vejen.

Jeg mærkede mig, at ministeren helt undlod at kommentere det væsentligste princip i vores forslag, princippet om indtægtsregulering af arbejdsudytighedsydelsen under hensyntagen til modtagerens samlede økonomiske situation – en indtægtsregulering, som jo i vores forslag går ud på, at denne arbejdsudytighedsydelse eller alderspensionsydelse skal være det maksimale dagpengebeløb for arbejdsløshedsunderstøttelsen, og at man derudover kan foretage en indtjening op til en faglært arbejders gennemsnit. Derved har man altså mulighed for at opnå en rimelig aflønning. Men heri er indeholdt, at i det øjeblik man overskrider en sådan indtjening, ja, så sker der en regulering i nedadgående retning af pensionen. Man bliver frataget pensionsydelsen, og dermed bliver der en ligestilling gennem en sådan regulering.

Jeg mærkede mig, at socialministeren altså ikke ville kommentere denne del. Dette lagt sammen med de udtalelser, jeg kom med om, at man kunne se, at alle elementerne til en ordning i retning af en svensk model ligger i de forslag, der er fremsat fra regeringens side, gør os unægtelig betænkelige. Derfor er jeg selvfølgelig nødsaget til igen at efterlyse en egentlig stillingtagen fra socialdemokrati-

ets side til dette punkt. Nu er der andre, der har været inde på, at der skulle være kraftige modsætninger i den socialdemokratiske gruppe, med hensyn til hvilken vej man skal betrede. Det ville dog være rart, om vi her ved indledningen af første fase af pensionsreformen var klar over, hvad det var for nogle linjer, man kunne forvente sig i de efterfølgende dele, som må passe til den første del, hvor varslerne altså er ret så dårlige.

Ministeren talte om drømmerier i VS' forslag og fik det næsten til at se ud, som om forslaget på det nærmeste ville komme til at koste en 40 mia kr. Det blev ganske vist i en sidebemærkning sagt, at så var der jo nok en del væsentlige beløb, der skulle trækkes fra. Her var det nok mere i overensstemmelse med sandheden – og i hvert fald i overensstemmelse med vores egne skøn – at nævne det beløb, som hr. Ib Christensen kom med, nemlig at det højst sandsynligt vil koste omkring 15 mia kr. Nu vel, vi er klar over, at det er et ret så stort beløb, der er tale om her. Derfor forestiller vi os sådan set heller ikke, at vi får alt serveret på et fad med det samme, men at man bl. a. kunne diskutere de målsætninger, som vores forslag er udtryk for, og som indebærer en klar stillingtagen til det spørgsmål, som man endnu ikke har kunnet få socialdemokratiets stillingtagen til, nemlig om det er den indtægtsbestemte tilægspension, der skal være vejen – altså den svenske model – eller om det i højere grad skal være en regulering af pensionsydelse, sådan som det er skitseret i VS' forslag. Jeg mener, det er påkrævet, at man snart kommer med en klar stillingtagen til, hvad det egentlig er, man vil med disse ordninger.

Det, der mest af alt gør, at der ikke er tale om drømmerier i vores forslag, er den meget alvorlige situation med kraftig udstødning fra arbejdsmarkedet. Også kommunisternes ordfører var inde på, og der er kommet forskellige undersøgelser – den seneste er altså Lone Scocozzas undersøgelse – som viser, at der virkelig er omfattende grupper, der udstødes af arbejdsmarkedet. Det skyldes, at lønarbejdet er genstand for løbende omfangsmæssige og indholdsmæssige ændringer, der resulterer i, at dele af arbejderklassen kommer til at stå uden muligheder for at sælge deres arbejdskraft. Det skyldes rationaliseringer med øget tempo og præcisionskrav, der sorterer arbejdskraften i anvendelig og